SINITAIVAS

NR 03/2024

ITÄVALLAN SUOMALAISEN EVANKELIS-LUTERILAISEN SEURAKUNNAN LEHTI

LEHDESSÄ MUKANA WIENIN SUOMI-YHTEISÖJÄ

SINITAIVAS JOULU-HELMIKUU 2024

IMPRESSUM
Itävallan suomalaisen evankelis-luterilaisen seurakunnan julkaisu. Lehti ilmestyy kolme kertaa vuodessa.

TOIMITUS
Päätoimittaja: Ella-Maria Boba
Taitto ja ulkoasu: Meri Hakaoja

JAKELU
Lehti jaetaan Itävallan suomalaisen seurakunnan jakelulistan mukaan. Listalle voivat antaa nimensä ja osoitteensa kaikki yhteisestä suomalaisesta toiminnasta kiinnostuneet.

Seuraava numero ilmestyy viikolla 9.
Jutut ja ilmoitukset toimitukseen viimeistään 04.02.2025 mennessä.

YHTEYSTIEDOT
Ella-Maria Boba
Gentzgasse 10 / Altes Haus, 1180 Wien
puh: + 43 699 188 778 19
s-posti: finn.gemeinde@evang.at,
ella-maria.boba@evang.at
kotisivut: www.finngemeinde.at

KUVAT
Kansi: Couleur, Pixabay
Sivu 8-11: Printeboek, Pixabay
Sivu 20: Oleg Sidorin, Pixabay
Takakansi: Olsid; Pixabay

Tykkää meistä facebookissa!
Ryhmän nimi „Itävallan suomalainen evankelis-luterilainen seurakunta“

Iloitsemme kovasti lahjoituksista!

Sinitaivas ja seurakunta
Erste Bank
IBAN: AT83 2011 1287 2259 0100
BIC: GIBAATWWXXX

PRINTED BY:
WirmachenDruck.de
Sie sparen, wir drucken!

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus 3
Kuraattorin kynästä 4
Hiljaisuuden jooga® – matka sisäiseen hiljaisuuteen suuntana rauha, rakkaus ja rukous 5
Seurakunnassa ja Suomi-yhteisöissä tapahtuu 8
Ajankohtaista seurakunnassa 11
Joulukonsertti 12
1.1.2025 – lähtölaukaus uudenlaiselle yhteistyölle Suomen Merimieskirkko ry:n kanssa 13
Koskematon luonto Akseli Gallen-Kallelan inspiraation lähteenä 14
Oikeassaolemisen ja fundamentalismin jälkiä 16
Quasthoffin konsertti Wienin Konzerthausissa 17
Vieraita seurakunnalla 18
Terveisiä Wienin Suomi-koululta 19
Kauneimmat Joululaulut Itävallassa 2024 20

Kuva: vined mind, Pixabay

Pääkirjoitus

Lahja itselle

Kuulun siihen vaatimattomaan ihmistyyppiin, joka ei oikein osaa toivoa itselleen mitään, jos joku kysyy joulu- tai syntymäpäivälahjatoiveita (minulla nämä juhlat sattuvat olemaan peräjälkeen). Lahjatoiveiden listaaminen kiireisenä joulunalusaikana tuo minulle vain ylimääräistä päänvaivaa – ei minulla ole aikaa pysähtyä miettimään omia tarpeitani.

Vaikka jouluna on erityisen mukava ilahduttaa muita, ei itsensä ja omien toiveiden unohtaminen tai sivuuttaminen ole kuitenkaan hyvä asia. Olen yrittänyt tehdä tässä suunnanmuutosta ja projektini seuraaville vuosille onkin löytää vastaus kysymykseen, mitä minä haluan.

Haluanko jatkaa vielä seuraavatkin neljä vuotta Itävallan suomalaisen seurakunnan pastorina? Muun muassa tätä kysymystä pyörittelin pääsäni vielä vuosi takaperin. Vastauksen jo tiedättekin: sopimukseni uusittiin kevään hakuprosessin jälkeen. Minulle oli kuitenkin selvää, että 12 vuoden virassa olon jälkeen tarvitsisin työhöni mukaan jotain uutta ja innostavaa. Siispä aloin tutkimaan kirkollisen puolen jatkokoulutus- ja kurssitarjontaa.

Lopulta löysin Hiljaisuuden Ystävät ry:n koulutuskalenterista minua kiinnostavan koulutuksen: Hiljaisuuden joogan® ohjaajan koulutuksen. Minulla ei ole joogataustaa (pilatesta olen harrastanut jo pidempään), mutta olin saanut erään työseminaarin yhteydessä kokeilla tätä kyseistä kristillisen joogan muotoa ja se oli jäänyt positiivisena kokemuksena mieleeni. Kolme lähiopetusviikonloppua touko-, syys- ja marraskuussa kotikaupungissani Helsingissä vuoden 2024 aikana näyttivät sopivan työaikatauluihini, joten päätin kokeilla onneani ja hakea koulutukseen.

Saatuani positiivisen päätöksen, seurasi minulle se vaikein asia: lahjatoiveen esittäminen. Olin kyllä varautunut siihen, että maksan koulutuksen tarpeen vaatiessa itse, mutta koska en ollut monena peräkkäisenä vuotena käyttänyt seurakunnan budjetissa jatkokouluttamiseeni varattua määrärahaa, rohkenin esittää kirkkoraadille toiveen tämän koulutuksen rahallisesta tukemisesta. Visionani oli myös, että ohjaajaksi valmistuttuani voisin ohjata Hiljaisuuden joogaa seurakunnan ohjelmatarjonnan puitteissa.

KUVA: Tatiana Weber

Oman sisimmän ja omien tarpeiden kuuntelu ja niiden ääneen sanoittamien toisille on äärimmäisen tärkeää. Sain seurakunnalta ’lahjaksi’ toivomani koulutuksen, ja nyt saan vuoden alusta olla antamassa oppimaani eteenpäin, sillä marraskuussa olen juuri valmistunut Hiljaisuuden joogan ohjaajaksi. Tässä lehdessä kerron tarkemmin, osana lopputyötäni, mitä Hiljaisuuden jooga on. Samalla kannustan sinua tulemaan kokeilemaan sitä ohjauksessani seurakunnalle.

Ja mitä tämän joulun lahjoihin tulee: älä unohda itseäsi! Rohkene toivoa itsellesi jotain, mikä inspiroi, jotain, mikä on herättänyt uteliaisuutesi, jotain, mitä olet aina toivonut, mutta et ole uskaltanut toteuttaa. Ja jos ei ole ketään, jolle esittää toivetta: anna lahja itsellesi! Ei ole koskaan liian myöhäistä aloittaa huolehtimaan omasta itsestä. Muista myös, että loppujen lopuksi koko elämä on lahjaa.

Ella-Maria Boba

Kuraattorin kynästä

Hei seurakuntalaiset! Tulin juuri iltakävelyltä Sami-koiramme kanssa. Illat pimenevät todella nopeasti, Samikin tarvitsee valaistun kaulapannan, että hänet huomataan.

Tänä vuoden pimeimpänä aikana tekee mieli sytyttää kotona lisää pehmeitä valoja ja kaivaa kynttilät esiin. Mielestäni kaikista mukavinta iltaisin on istua ja kutoa, kuunnella suomalaisia radio-ohjelmia ja juoda hyvää teetä. Tähän ei tosin aina tunnu aika riittävän. Lisäksi mielessäni risteilevät monenlaiset ajatukset: olenko muistanut tilata Suomessa asuvalle muistisairaalle äidilleni valmiit ateriat seuraaville viikoille, pitäisikö tilata hänelle jotain ostoksia kaupasta; onneksi hänellä on hyvin järjestetty kotihoito. Lisää mietittävää: kuinka järjestetään joulunaika, milloin Suomeen? Mitä leivon itse jouluksi, mistä tilaan tänä vuonna itävaltalaiset joululeivonnaiset?

Minusta ainakin tuntuu siltä, että mitä vanhemmaksi tulen, sitä nopeammin aika rientää. Joulukin tuntuu tulevan vuosi vuodelta yhä nopeammin. Vaikka jouluun on vielä kuusi viikkoa aikaa, on kaikkialla jo esillä jotain jouluun liittyvää, kaupoissa, lehdissä – ainakin niitä jouluisia reseptejä.

Suomalaisilla resepteillä tehtyjä leivonnaisia on saatavilla myös seurakunnan kahvilassa joulubasaarissa Klosterneuburgissa joulukuun alussa 1.12. Olisin iloinen, jos mahdollisimman moni teistäkin löytäisi tiensä sinne. Monille joulubasaari on ehkä myös tapahtuma, josta joulun odotus voi alkaa. Ja tätä tapahtumaa seuraavat sitten itsenäisyyspäivä, Kauneimmat Joululaulut -tilaisuudet sekä itse joulu, valon juhla.

Toivon meille kaikille mukavaa ja mahdollisimman stressitöntä joulunalusaikaa, rauhallista joulua ja hyvää uutta vuotta!

Elise Sippola-Puster

Hiljaisuuden jooga® – matka sisäiseen hiljaisuuteen suuntana rauha, rakkaus ja rukous

Lintujen huolettomuudella
siunaa minua, Jumala.
Kutsu huimiin lentoihin,
rohkaise avariin maisemiin.
Anna olemisen keveys, viipyilyn viisaus
ja luottamuksen lahja.
Tähän hetkeen kätkettyihin
mahdollisuuksiin havahduta minut.
(Hiljaisuuden jooga®, Anna-Kaisa Tuomi)

Kuva: Dimitris Vetsikas, Pixabay

Suomessa yhä useamman seurakunnan tarjontaan on ilmestynyt uusi toimintamuoto: *Hiljaisuuden jooga®*. Se on houkutellut kirkkoihin ihmisiä, jotka eivät ole aikaisemmin olleet seurakunnan toiminnassa mukana. Voisi sanoa, että Hiljaisuuden joogan ympärille on suhteellisen lyhyessä ajassa kehittynyt kirkossamme uudenlainen yhteisöllisyyden muoto.

Joogaa luterilaisessa kirkossa – ajatus saattaa aluksi kummastuttaa, onhan jooga usein liitetty idän uskontoihin. Joogaa voidaan kuitenkin pitää enemmänkin yleiskäsitteenä eri harjoitusmenetelmille, joita on nykyään tarjolla joka lähtöön. Näitä menetelmiä yhdistävät joogalle tunnusomaiset fyysiset harjoitukset, hengityksen hallinta ja mielen keskittyminen. Vaikka joogan alkujuuret ovat Intian niemimaalla, on se samalla kuitenkin jatkuvasti muuttuvaa perinnettä; joogaa on harjoitettu monenlaisten uskontojen ja maailmankatsomusten osana, ja sen voi uudelleentulkita myös kristillisestä katsomuksesta käsin.

Hiljaisuuden jooga, joka on vuonna 2019 rekisteröity omaksi joogalajikseen, onkin nimenomaan kristillistä joogaa. Toisinsanoen siinä joogan kehoa ja mieltä tasapainoittaviin harjoituksiin lisätään hengellinen sisältö. Tästä syntyy harjoituskokonaisuus, jossa 1) hoidetaan, vahvistetaan ja rentoutetaan kehoa, 2) rauhoitetaan mieltä läsnäoloon nykyhetkessä, sekä 3) avaudutaan kohden Jumalan rakkauden ulottuvuutta ja rukouksen tilaa. Hiljaisuuden jooga on kuin sielunhoitoa ja kehonhoitoa samassa paketissa.

Hiljaisuuden joogan on kehittänyt sairaalapappi, retriitinohjaaja ja joogaopettaja Heli Harjunpää. Tämä uusi joogalaji on syntynyt halusta yhdistää jooga, kristinusko ja kuunteleva hengellisyys, kolme Harjunpään elämään kokonaisvaltaista hyvinvointia ja merkityksen kokemuksen tuonutta aluetta. Lajin rekisteröinnin taustalla on harjoituskokonaisuuden perusidean säilyttäminen ja eteenpäinantaminen. Harjunpää onkin jo viiden vuoden ajan kouluttanut uusia Hiljaisuuden joogan ohjaajia, parina viime vuonna myös opettajia. Tällä hetkellä valmistuneita ohjaajia on noin 120. Koulutuksen tueksi Harjunpää on kirjoittanut kirjan *Hiljaisuuden jooga®. Ohjaajan opas* (Hiljaisuuden Ystävät ry. 2022), joka on myös käännetty ruotsiksi. Aikaisempia Harjunpäältä ilmestyneitä teoksia ovat: *Hiljaisuuden tie, kristillisiä joogaharjoituksia* (Kirjapaja 2017) sekä *Kiitollisuuden jooga, hyvinvointia jokaiseen päivään* (Kirjapaja 2018).

Menetelmän harjoituksia ovat *Hiljaisuuden joogan® perusharjoitus* variaatioineen, *Hiljaisuuden joogan®* keholliset rukoukset sekä *Hiljaisuuden joogan® tuoliharjoitus*. Perusharjoitus on pituu-

deltaan tunnin tai puolitoista tuntia ja siinä on keskeistä tekemisen ja levon vuorottelu. Hiljaisuuden joogan kolme ulottuvuutta: kehon ja mielen harjoitus sekä hengellinen harjoitus, kulkevat koko ajan mukana liikkeissä, hengityksessä sekä sanallisessa ja sanattomassa rukouksessa.

Harjoitusten fyysinen perusta on lempeässä perusjoogassa (Hatha-jooga), joiden asennot ovat monille liikuntaa harrastaneille entuudestaan tuttuja. Keskiössä on selkärangan hoitaminen ja siksi harjoituksessa tehdään rauhallisia selän eteen- taakse- ja sivutaivutuksia, pyöristyksiä, notkistuksia sekä kiertoliikkeitä. Nivelten liikkuvuutta lisäävät liikkeet kuuluvat myös harjoitukseen - keho on mukana jalkapohjista sormenpäihin asti!

Hengityksessä perustana on luonnollinen hengitys eli jokainen hengittää omalla tavallaan. Sama koskee liikkeitä: jokainen tekee ne itselleen sopivalla tavalla. Itsensä kuunteleminen onkin asia, jota Hiljaisuuden joogassa opetellaan. Mitään ei tehdä väkisin, ei pyritä ääriasentoihin, vaan haetaan tuntumaa siihen, mikä on itselle oikeasti hyväksi eli koetaan kehoa sisältäpäin.

Toinen asia, mitä Hiljaisuuden joogassa harjoitellaan on mielen hiljentyminen. Sitä kutsutaan myös meditaatioksi. Hengityksen tiedostamisen ja kehon sisältäpäinkokemisen avulla vahvistetaan läsnäoloa nykyhetkessä. Tämä puolestaan rauhoittaa minäkeskeistä mielenvirtaa ja mielen hälyä.

Ollaanko Hiljaisuuden joogassa nimensä mukaisesti sitten aivan hiljaa? Kyllä – harjoituksessa ollaan puhumatta omassa rauhassa, samalla hiljaisessa yhteydessä toisten osallistujien kanssa. Ulkoinen hiljaisuus ei ole kuitenkaan harjoitusten itsetarkoitus. Mukana on ohjaajan rauhallista puhetta, mahdollisesti myös äänimaljan sointia tai meditatiivista musiikkia. Oma lukunsa ovat ympäristön ja luonnon äänet, joihin usein ei voi vaikuttaa. Harjoitustilan ja sen visuaalisuuden, estetiikan ja äänimaailman tulisi kuitenkin olla sellaisia, että ne tukevat rauhoittumista ja keskittymistä. Hiljaisuuden joogan harjoituksen voidaan ajatella sisältävän kahdenlaista hiljaisuutta: korvin aistittavia selkeästi hiljaisia hetkiä, joissa ei ole puhetta, sekä yllä mainittua mielen hiljentymistä, sisäistä hiljaisuutta.

Hiljaisuuden kuuntelemisen kautta harjoituksessa pyritään vastaanottavaan tilaan, jossa opetellaan avautumista hengelliselle ulottuvuudelle ja rukoukselle. Vaikka Hiljaisuuden joogan arvoihin kuuluu avara hengellisyys, joka ei vaadi osallistujilta tiettyä vakaumusta, punoutuu hengellisyys kuitenkin Hiljaisuuden joogan harjoituksiin. Menetelmän taustalla on kristillinen ja holistinen ihmiskuva, jossa ihminen nähdään kehon, mielen ja hengen muodostamana Jumalan luomana kokonaisuutena. Hiljaisuuden joogan kaikki harjoitukset ankkuroituvat tähän Luojan ja luodun väliseen yhteyteen, ja niissä painotetaan selkeästi kristinuskon rakkauden sanomaa. Kristillisen viitekehyksen tunnusmerkkeinä ovat myös harjoituksiin sisältyvät rukoukset. Hiljaisuuden joogan sisältämät keholliset rukoukset, joissa keho otetaan mukaan sanalliseen ja sanattomaan rukoukseen, on tarkoituksella laadittu kristittyjen yhteisten rukousten, tuttujen virsien ja Raamatun tekstien pohjalle.

Hiljaisuuden joogan harjoituksiin kuuluvat myös rentoutumisen osuudet, joissa opetellaan hellittämistä ja Jumalan huolenpitoon jättäytymistä. Harjoitus antaa mahdollisuuden kokea hyväksyvää läsnäoloa ja Jumalan rakkauden kannattelemana olemista.

Kristillisyys näkyy Hiljaisuuden joogassa myös tietynlaisena armollisuutena. Tärkeää ei ole, miltä asennot näyttävät ulospäin, vaan päinvastoin pyritään pois suorittamisesta, arvostelusta ja täydellisyyden vaatimuksesta. Siksi ohjaaja ei esimerkiksi tule korjaamaan osallistujien liikkeitä. Omaan kehoon, sen muutoksiin ja rajoitteisiin opetellaan suhtautumaan realistisesti, mutta ystävällisesti havainnoiden.

Hiljaisuuden joogan harjoitusten on tarkoitus sopia mahdollisimman monelle. Kenenkään ei tarvitse tuntea jäävänsä ulkopuolelle niin fyysisesti, henkisesti kuin hengellisestikään. Asen-

not ovat yksinkertaisia, liikkeet lempeitä ja tahti rauhallinen. Ohjaaja suunnittelee harjoitukset ryhmälle sopiviksi, näyttää mallia ja tarjoaa vaihtoehtoisia asentoja; osallistuja taas sovittaa liikkeet omalle keholle sopiviksi. Tietty varovaisuus on paikallaan, jos on sairauksia tai tiedossa on jokin oman kehon fyysinen rasite tai ongelmakohta. Tärkeää on, että kipua ei tunnu. Hiljaisuuden joogassa voi milloin tahansa pitää taukoa ja vain levätä alustalla. Hiljaisuuden joogan tuoliharjoitus on suunniteltu kokonaan tuolilla tehtäväksi, ja se sopii hyvin myös vanhemmille henkilöille, joille nousut ja laskeutumiset ovat vaikeita.

Hiljaisuuden joogan menetelmää voidaan käyttää oman hengellisen elämän tukemiseen tai kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin lisäämiseen niin kehossa kuin mielen tasolla. Jokainen kokee harjoitukset omalla tavallaan. Mielen hiljentämisen harjoitus on prosessi, johon kuuluu keskeneräisyys ja kasvaminen ja jossa jokainen meistä on matkalla. Hiljaisuuden joogassa on tilaa kokea myös hengellistä ulottuvuutta omassa rauhassa ja sille omanlaiset tulkinnat ja merkitykset antaen. Yhteyteen otetaan mukaan myös ne, jotka ovat epävarmoja, etsijöitä, uskonnottomia tai eri uskontojen piiristä.

Hiljaisuuden harjoittamisesta osana kristillistä elämäntapaa ja rukousta on lähdetietoa jo 300-luvulta alkaen. Sitä harjoittivat ensin erakot ja kilvoittelijat syrjäseuduilla, ja sieltä se siirtyi luostareihin. Hiljaisuuden joogan teologinen tausta on tästä perinteestä lähtöisin olevassa hiljaisuuden viljelyssä, kuuntelevassa rukouksessa eli kontemplaatiossa, mystiikan teologiassa ja kokemuksellisessa hengellisyydessä. Myös ekoteologia on vahvasti läsnä, sillä Hiljaisuuden joogassa korostetaan luomakunnan ja elollisten olentojen merkitystä; ihminen on osa jotain suurempaa, jota yhdistää sama elämän lähde. Sitä hyvää, iloa ja kiitollisuutta, jota Hiljaisuuden joogasta voi parhaimmillaan itselleen saada, kutsutaan myös antamaan eteenpäin, niin lähimmäisille kuin kasveille ja eläimillekin.

Ella-Maria Boba

Rauha alkaa minusta.
Sisäisestä hiljaisuudesta
nousee vanha rukous:
Tee minusta rauhasi välikappale.

Rauha alkaa minusta.
Jätän pois arvostelun,
oikeassa olemisen taakan.
Tahdon olla kanavana rauhalle.

Rauhan alkaa minusta.
Kaikki luodut odottavat rauhaa,
eläimet, kasvit, vedet, ilmasto.
Siunaan kaikkea elävää.

Rauha alkaa minusta.
Kuulen kutsun sovintoon,
anteeksiannon vapauteen.
Siunaathan Luoja luotujasi.
(Hiljaisuuden jooga®, Heli Harjunpää)

Kuva: Ella-Maria Boba

Heli Harjunpään ohjaamassa koulutuksessa Kulttuurikeskus Sofiassa toukokuussa 2024. Hiljaisuuden joogaan riittää mukaan joogamatto, joustavat vaatteet ja viltti lämmikkeeksi, joka taiteltuna toimii samalla korokkeena.

Seurakunnassa ja Suomi-yhteisöissä tapahtuu joulukuussa 2024 ja tammi-, helmikuussa 2025

TULEVIA JUMALANPALVELUKSIA

Adventin ja itsenäisyyden juhlajumalanpalvelus + malja Suomelle
Sunnuntaina 8.12. klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien
Musiikkivieraana viulusti Marie Stolt. Juhlapuheen itsenäisyyden kunniaksi tulee pitämään Suomen edustuston päällikön sijainen Anna Salovaara. Tilaisuuden jälkeen kuohuviinitarjoilu pikkusuolaisen kanssa yläkerran tiloissa.

Jouluaaton hartaus + joulurauhan julistus
Tiistaina 24.12. klo 12-12.45, paikka: St. Ruprechtskirche, 1010 Wien
Musiikkivieraana sopraano Jenni Hietala. Joulurauhan julistuksen lukee suurlähetystön edustaja, lähetystöneuvos Hanne Ristevirta. Tilaisuuden toteutuksessa huomioidaan myös saksankieliset perheenjäsenet.

Perhemessu – kasteen muistamisen jumalanpalvelus + kirkkokahvit
Sunnuntaina 12.1. klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien
Musiikkivieraana sopraano Emmi Kauppinen.

Ehtoollisjumalanpalvelus + kirkkokahvit
Sunnuntaina 16.2. klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien .

SÄÄNNÖLLINEN TOIMINTA GENTZGASSELLA

Ovet auki tiistaisin - huomaa vaihtelevat kellonajat!

3.12.	Päiväkahvit klo 14-15.30. Tarjolla riisipuuroa ja joulutorttuja!
3.12.	Satutuokio lapsille klo 15.45-16.15
10.12.	Lasten Kauneimmat Joululaulut klo 16.30-18
17.12.	Raamattupiiri klo 10.30-12
7.1.	Päiväkahvit klo 14-15.30
7.1.	Satutuokio lapsille klo 15.45-16.15
14.1.	Hiljaisuuden joogan tuoliharjoitus 18.30
21.1.	Ekumeeninen taizé-rukoushetki klo 18-18.30 (juonto saksaksi)
28.1.	Raamattupiiri klo 10.30-12
11.2.	Hiljaisuuden joogan tuoliharjoitus 18.30
18.2.	Ekumeeninen taizé-rukoushetki klo 18-18.30 (juonto saksaksi)
25.2.	Raamattupiiri klo 10.30-12

LAPSILLE JA LAPSIPERHEILLE

Perhekerho

Avoin perhekerho kokoontuu torstaisin klo 9.30-11.30 Gentzgassella Ruotsalaisen seurakunnan yläkerran leikkihuoneessa. Mukaan voi tulla ilman ilmoittautumista joustavasti mainitulla aikavälillä. Ohjelmassa vapaata leikkiä, vertaistukea, kahvittelua, lasten ruokintaa ja lopussa lauluosuus. Tulevat perhekerhokerrat ovat: 5.12., 12.12., 19.12.2024, sekä 9.1., 16.1., 23.1., 30.1., 13.2., 20.2. ja 27.2.2025

Satutuokio

Lapsille ääneen lukeminen tukee lapsen kielen kehitystä, lisäksi tarinat lisäävät lapsen mielikuvitusta ja empatiakykyä. Järjestämme seurakunnalla kerran kuussa tiistaisin satutuokion 2-9-vuotiaille lapsille. Satutuokion kesto on noin puoli tuntia, jonka aikana luemme yhdestä kahteen kirjaa. Kirjat valitaan paikalla olevien lasten ikähaarukan ja toiveiden mukaan. Alle kouluikäisten vanhempien tulisi olla satutuokiossa mukana. Tapaamiset: 3.12. ja 7.1. klo 15.45-16.15 (eli päiväkahvien jälkeen).

Muskari

Muskari tiistai-iltapäivisin klo 16.30-17.30 paikassa Gentzgasse 10, Ruotsalaisen seurakunnan yläkerran tilat (ovikoodi lukee ikkunassa). Kertamaksu 10€/perhe. Osallistuminen ei vaadi ennakkoilmoittautumista ja mukaan voi liittyä pitkin vuotta. Muskarin kohderyhmänä ovat alle kouluikäiset lapset. Lisätietoja muskariopelta Pirreltä osoitteesta: pirrethepianist@gmx.at.

MUUTA

Uutta! Hiljaisuuden jooga

Hiljaisuuden joogassa yhdistyvät lempeät kehoa hoitavat liikkeet, hiljentyminen ja rukous. Tarjoamme seurakunnalla tammikuusta alkaen Hiljaisuuden joogaa sen kahdessa eri muodossa:

- Hiljaisuuden joogan tuoliharjoitus (45 min) kerran kuussa tiistaisin klo 18.30 seuraavina päivinä: 14.1., 11.2.
- Hiljaisuuden joogan perusharjoitus (90 min) kerran kuussa lauantaisin klo 10.15 seuraavina päivinä: 11.1., 15.2.

Lauantain joogaan pyydetään ilmoittautumista edeltävään perjantaihin mennessä, sillä paikkoja on rajoitetusti. Perusharjoitukseen mukaan tulee ottaa oma matto, joustavat vaatteet sekä kevyt viltti/peite. Seurakunnalla on pari ylimääräistä joogamattoa lainaksi.

Lauantain harjoituksessa on myös osallistumismaksu 10€/kerta, opiskelijat, eläkeläiset, työttömät ja seurakunnan jäsenet 5€/kerta.

Molempia joogia ohjaamassa Ella Boba. Paikkana Ruotsalainen kirkko. Tule ajoissa, ovet suljetaan kun harjoitus alkaa!

MUIDEN SUOMIYHTEISÖJEN TAPAHTUMIA

Wienin suomalaisen kouluyhdistyksen joulumyyjäiset
Aika: sunnuntai 1.12. klo 12-18
Paikka: Babenbergerhalle, Rathausplatz 25, 3400 Klosterneuburg
Suomalaisia perinteisiä ruokia ja herkkuja, suomalaista designia ja käsitöitä sekä ohjelmaa lapsille joulupukin vierailua unohtamatta.

Wienin ÖFG:n glögi-ilta yhdessä WIESO:n kanssa
Aika: keskiviikko 18.12. klo 19-21
Paikka: Lenaugasse 3:n sisäpiha, 1080 Wien
Tarjolla glögiä voileipien kera kaikille Suomen ystäville.

Opiskelijayhdistys WIESO:n tapahtumia

- Pikkujoulut lauantaina 14.12. klo 18
- Stammarit eli kantapöytä 17.1. klo 18
- Ystävänpäivästammarit 14.2. klo 18

Kaikki paikkassa: Café Ihana, Kleine Pfarrgasse 3/1, 1020 Wien

Suomalainen kirjallisuuspiiri
Kirjallisuuspiiri kokoontuu kerran kuukaudessa keskiviikkoisin seurakunnan tiloissa keskustelemaan kotimaisesta kirjallisuudesta. Halukkaat voivat esitellä lukemiaan kirjoja – esittelykerta sovitaan etukäteen. Tammikuun tapaaminen 15.1. ja helmikuussa 12.2. klo 18.30. Lisätietoja ja ilmoittautuminen: anjaleena.holtari@gmail.com

Vuoden 2024 toimitukset

Itävallassa kuluneen vuoden aikana kastetut, avioliittoon siunatut sekä haudan lepoon siunatut suomalaiset*

Kastetut	25.8.2024, Clara Maxa, Wien
	31.8.2024, Albert Hannu Caspar Vida, Wien
	2.11.2024, Noora Johanna Zwahlen, Wien
Hautaan siunatut	15.1.2024, Peter Holoubek 63-vuoden iässä, Wien
	20.2.2024, Pirjo Heiskanen 73-vuoden iässä, Wien

*Listassa mukana seurakunnan pastorin toimittamat sekä tiedossa olevat toimitukset

Tarkemmat tiedot seurakunnan tapahtumista löytyvät kotisivuiltamme osoitteesta www.finngemeinde.at.

Kannattaa myös liittyä Itävallan suomalaisen evankelis-luterilaisen seurakunnan facebook-ryhmään, jossa kerromme ajankohtaisista tapahtumatärpeistä ja äkillisistä ohjelmamuutoksista. Seurakunta tiedottaa myös uutiskirjeen kautta. Uutiskirjeen, joka lähetetään joka kuukauden alussa, voi tilata laittamalla viestiä osoitteeseen finn.gemeinde@evang.at tai lomakkeella kotisivujen kautta.

Ajankohtaista seurakunnassa

Surun äärellä -ryhmä tammi-kesäkuussa

Suryhmän starttipäivässä 3.11., jossa oli mukana meidän ohjaajien lisäksi neljä henkilöä, päätimme kevään tapaamisista ja teemoista ryhmäläisten toivomusten perusteella. Ryhmä, jonka vetäjinä toimivat Ella Boba ja diakonin koulutuksen saanut kirkkoraatilaisemme Marja-Leena Steinbru, kokoontuu kerran kuussa kevään 2025 aikana seurakunnan tiloissa Gentzgassella seuraavasti. Teemat ovat suuntaa-antavia ja voivat vielä tarkentua kurssin aikana.

Su 26.1.2025 klo 15-17	Ryhmän pelisäännöt, suruprosessin vaiheet, suruteorioita, surun ja traumaattisen kriisin erot, oman suruteeman valitseminen
Su 23.2.2025 klo 15-17	Surun itsehoito, suremisen rituaaleja, työskentelyä oman suruteeman parissa
Su 30.3.2025 klo 15-17	Surevan/ kriisissä olevan ihmisen kohtaaminen, oma jaksaminen surutuessa
Pe 25.4.2025 klo 17-19	Omaan ja läheisen kuolemaan valmentautuminen ja valmistautuminen käytännön tasolla
Su 1.6.2025 klo 15-17	Yllättävä kuolema, eritysitilanteet, kuten itsemurha

Ryhmä ei ole aivan perinteinen sururyhmä, vaan se vastaa pikemminkin pienimuotoista koulutusta suruun ja kuolemaan liittyvistä teemoista, kuitenkaan omien kokemusten jakamista unohtamatta. Koska haluamme, että keskustelua voi käydä luottamuksellisessa ilmapiirissä, ryhmästä tulee suljettu ensimmäisen kokoontumisen jälkeen.

Jos yllämainitut aihepiirit tuntuvat sinusta kiinnostavilta tai itsellesi ajankohtaisilta ja haluaisit osallistua ryhmään, ilmoittaudu mukaan 19.1. mennessä: finn.gemeinde@evang.at tai numeroon 0699-18877819 (Ella) tai 0650-7240250 (Marja-Leena).

Kuljetusapua huonojalkaisille

Jos et pysty enää liikkumaan itsenäisesti julkisilla liikennevälineillä, mutta haluaisit osallistua seurakuntamme tapahtumiin, yritämme mielellämme järjestää autokyydin kirkolle ja takaisin kotiin. Olemme löytäneet muutaman henkilön, jotka voivat tarpeen tullen auttaa. Ota yhteys varakuraattoriimme Marja-Leenaan (0650-7240250) tai pastoriin.

Uusia raamatunkäännöksiä Suomessa

Uudesta Testamentista on ilmestynyt Uusi Testamentti 2020 -käännös. UT2020-käännöksen erityislaatuna on, että se on käännetty ajatellen vastaanottajaa, joka on samaan aikaan puhelimen käyttäjä, tekstin lukija tai kuuntelija. Tavoitteena on ollut tuottaa ymmärrettävä ja rikas nykysuomen käännös, joka on mahdollisimman uskollinen alkutekstin merkityksille ja jota voi lukea ilman sanakirjaa tai välitöntä teologin apua. Vuoden 2022 tammikuussa alkoi myös Vanhan Testamentin suomentaminen alkukielestä mobiilikäyttäjille. Sen arvioidaan valmistuvan vuonna 2028. Psalmien kirjan käännös on saatu tänä vuonna valmiiksi.

Suomessa julkaistiin vuonna 2021 myös kotimaan kielivähemmistöille kaksi raamatun tekstiä: Evankeliumit inarinsaameksi sekä Luukaan Evankeliumi selkokielellä. Uusiin käännöksiin voi tutustua osoitteessa www.raamattu.fi tai lataamalla Piplia-sovelluksen kännykkään.

JOULUKONSERTTI

RUOTSALAISELLA KIRKOLLA, GENTZGASSE 10, 1180 WIEN

lauantai

21.12.

klo 16

Wienin valtionoopperan kuorossa laulavat skotlantilainen **Davidona Pittock**, suomalainen **Piia Rytkönen** ja vironkanadalainen **Kristina Agur** esittävät omien maidensa rakkaimpia joululauluja pianisti **Byron Yuen** säestämänä.

Konsertti kestää noin tunnin.

Tilaisuuteen on ilmainen sisäänpääsy, mutta sen yhteydessä kerätään vapaaehtoinen lahjoitus muusikoille.

Tilaisuuden järjestää Itävallan suomalainen seurakunta.

1.1.2025 – lähtölaukaus uudenlaiselle yhteistyölle Suomen Merimieskirkko ry:n kanssa

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkkohallituksen organisoidessa työtään uudelleen, kirkon ulkosuomalaistyön toimisto teki vuonna 2020 aloitteen, että kirkon ulkosuomalaistyön koordinointi ja operatiivinen johtaminen siirtyisi Merimieskirkolle. Yhteisissä neuvotteluissa tämä nähtiin hyvänä ja siirto päätettiin toteuttaa vaiheittain.

Ensimmäisessä vaiheessa vuoden 2023 kesällä kirkkohallitukselta siirtyi Merimieskirkolle kirkollinen työ Aurinkorannikolla ja yhteistyö Aurinkorannikon suomalaisen seurakunnan kanssa. Samalla siirtyi myös kausityö Kanarian saarilla, Costa Blancalla ja itäisellä Välimerellä. Nyt vuoden 2025 alusta koko kirkollisen ulkosuomalaistyön koordinointi siirtyy Merimieskirkolle.

Muutoksen taustalla on kirkon tarve järjestellä organisaatiotaan uudestaan, purkaa päällekkäisyyksiä ja varmistaa näin se, että ulkosuomalaistyöhön osoitettavat varat käytetään mahdollisimman tehokkaasti. Suomen Merimieskirkko on palvellut ulkosuomalaisia ja maailmalla liikkuvia ihmisiä jo 150 vuoden ajan. Merimieskirkon tunnus on ”Kanssasi maailmalla.” Muutoksen sisällöllinen tavoite on myös saada Merimieskirkon pitkä osaaminen vapaaehtoistyöstä, sosiaalityöstä ja ihmisten kohtaamisesta heidän arjessaan ulkosuomalaisseurakuntien parhaaksi.

Monen ulkosuomalaisseurakunnan, kuten Itävallan suomalaisen seurakunnan osalta, muutos tarkoittaa vuoden 2025 alusta sitä, että jatkossa Merimieskirkko kanavoi kirkkohallitukselta tulevat avustukset Itävaltaan. Kirkkohallituksen ulkoasiain osasto edelleen määrittelee, Merimieskirkkoa kuullen, avustusten maakohtaiset määrät, jotka Merimieskirkko sitten jakaa seurakunnille. Samoin seurakunnan toiminnan ja talouden raportointi tullaan tekemään Merimieskirkolle kirkkohallituksen sijaan. Ulkosuomalaistyön papeille, myös Itävallan papille, nimetään konsultatiivinen tukihenkilö; Ella-Maria Boban ja Itävallan suomalaisen seurakunnan kohdalla minä tulen olemaan tämä tukihenkilö.

Kuva: Jussi Laine, selfie

Ulkosuomalaistyön muutos ja koordinointi on äärimmäisen moninainen, mutta minulle myös hyvin innostava työtehtävä. Olen ollut monissa kehityshankkeissa mukana Suomen kirkossa ja yllättävän moni teema on yhteinen Suomessa ja maailmalla. Yhteisöllisyyden muutokset, vapaaehtoistoiminnan merkitys, digitalisaatio ja ulkosuomalaisuuden monimuotoisuus ovat teemoja, joihin syvennymme kirkollisen ulkosuomalaistyön verkostossa.

Jussi Laine, Merimieskirkon johtava pappi

”Tietyllä tavalla ympyrä sulkeutuu ulkosuomalaisten kirkollisessa työssä, kun Merimieskirkko saa hoidettavakseen kirkkohallituksen pitkään ansiokkaasti hoitaman työn. Alamme määrätietoisesti rakentamaan kollegiaalista vertaistukea ulkosuomalaistyön papeille ja rajoja ylittävää yhteisöllisyyttä ulkosuomalaisseurakunnille. Kaiken toiminnan ytimessä on ulkosuomalaisten kokonaisvaltainen hyvinvointi, jonka luonnollinen osaalue on hengellisyys, tukeminen juhlassa ja tavallisessa.”

Hannu Suihkonen,
Suomen Merimieskirkon pääsihteeri

SUOMEN MERIMIESKIRKKO

Koskematon luonto Akseli Gallen-Kallelan inspiraation lähteenä

Wienin Ala-Belvederessä on esillä 2. helmikuuta 2025 saakka suomalaisittain harvinainen herkku, joka taidenautinnon lisäksi hoitaa ajoittaista koti-ikävääkin. Se on Akseli Gallen-Kallelan näyttely, jossa esitellään kronologisessa järjestyksessä tämän Suomen taiteen kultakauden mestarin teoksia ja niiden taustoja.

Akseli Gallen-Kallela (1865-1931) oli kosmopoliitti ja kansainvälisen modernismin edeltäjä, mutta meille suomalaisille hän on tutumpi teoksistaan, joissa näkyy hänen kotimaanrakkautensa ja karelianismi. Tämän dualismin pohjalta syntyi maisemamaalauksia, jotka kuvasivat tunnistettavia paikkoja, mutta ekspressiivisen pelkistetysti.

Näyttelyssä on esimerkiksi ripustettuna lähekkäin Gustav Klimtin *Am Attersee* (1900) ja Gallen-Kallelan *Keitele-järvi* (1904). Klimtin teoksen inspiroimana Gallen-Kallela maalasi tästä aiheesta monia versioita Wienin näyttelyreissulta palattuaan. Molempien taiteilijoiden maalaukset ovat jo abstraktion rajamailla, vaikka itävaltalainen korostaakin veden turkoosia pintavälkettä, kun taas suomalainen myyttisemmin veneiden jättämiä jälkiä tyyneen veteen. Konginkankaalla Gallen-Kallela maalasi muitakin luonnonkauniita rantoja ja välkkyviä vesiä, jotka kylpevät kirkkaassa pohjoisessa valossa. Niitä hän oli selvästikin kaivannut Eurooppa-kierroksellaan.

Lumen kuvaajana Gallen-Kallela on Pekka Halosen vertainen. Sää- ja keliolosuhteiden välittämisen tunne onnistui ehkä parhaiten sillä hänen työskentelymetodillaan, jossa hän valokuvan pohjalta ja muistista maalasi teoksen eri muunnelmat sisätiloissa loppuun. Siveltimenvedot ovat aika rempseitä, lumen peittämät ryteiköt moderneja, mutta moni katselija aistii niissä omia muistojaan lumen eri laaduista, sinisistä varjoista, nuoskasta, jäästä, uppolumesta ja puiden varjoista. Gallen-Kallela tutki kohdettaan monissa muunnelmissa, esimerkiksi teoksessaan *Ilvesluola*, aivan kuten Claude Monet tutki pelkkää heinäsuopaa eri aikoina ja eri valaistuksissa.

Maisemat symboloivat Gallen-Kallelan teoksissa monesti jotakin: Imatran talvinen koski Suomen hillitsemättömiä itsenäistymispyrkimyksiä, pilvi saaren päällä taas lähestyvää uhkaa, ukkosessa katkennut mänty kuvaa mennyttä ja taimikko uutta, keltainen taivaanranta toivoa jne.

Ajan myötä Gallen-Kallelan teoksissaan usein kuvaama koskematon luonto, joka oli hänelle pyhä, kehittyi panteistisen luonnonmystiikan korostamiseen. Luonto, ihminen ja myytit olivat hänelle yksi kokonaisuus. Tämä näkyy esimerkiksi *Joukahaisen kostossa*. Se on symbolinen, siinä on määrätty jäinen viima. Päättäväinen kostoajatus viiltää horisonttia ja talviset pajunlehdetkin ovat kuin lentäviä puukkoja. Jouseen tarttuvan Joukahaisen takana on äiti varoittamassa: ”Voi poikani, ällös!” Sama asetelma, pojastaan huolehtiva äiti, on nähtävissä myös *Lemminkäisen äidissä*,

jossa oma äiti toimi mallina, sekä näyttelyn ulkopuolelle jääneessä teoksessa *Velisurmaaja*.

Huolehtiva oli myös Akseli Gallen-Kallelan vaimo, Mary Gallen (os. Slöör), koulutettu pianisti, joka omisti kuitenkin koko elämänsä miehensä kuolemaan saakka hänen avustamiseensa, kuten pensselien pesuun, pohjien valmisteluun, kehyksien ja tekstiilien tekoon, mallien vaatteiden ompeluun ja puun hakkaamiseen. Hän oli muusa, seuralainen, lasten äiti sekä malli – milloin Ainona, milloin Väinämöisenä, milloin Madonnana, milloin omana itsenään. Belvederessä on näytteillä upea muotokuva nuoresta Mary-vaimosta (1893), joka symboloi Mary Gallenin persoonallisuutta, mutta myös hänen osaansa levottoman aviomiehen kanssaeläjänä, sekä siihen liittyviä vaatimuksia sopeutua niin luonnon olosuhteisiin kuin ahtaisiin seurapiirielämän sääntöihin.

Näyttelyssä on esillä myös maalaus Gallen-Kallelan verannalta, jossa Mary tekee kehikossa olevaa käsityötä (tuloksensa syntynyt ryijytyyny on näyttelyssä esillä). Hänellä on pään ja kasvojen suojana musta harso. Miksi? Kahdesta syystä: se oli käytännöllinen itikkaharso, jotta malli saattoi olla maalattaessa heilumatta, mutta musta harso oli myös suruharso, joka toimi symbolina pariskunnan 4-vuotiaana kuolleen ensimmäisen lapsen Impi Marjatan (vrt. Neitsyt Maria) muistolle. Kuvan taustalla näkyy koskematon erämaateljeen luonto ja verannan kaiteen sisällä taas kotoiset ruusut. Tämä asetelma on kuin suoraan lainattu keskiaikaisesta hortus conclusus-teemasta, jossa Neitsyt Maria kuvataan suljetussa puutarhassa.

Vuonna 1835 Elias Lönnrot oli koonnut ja sommitellut runonkeruumatkojensa tulokset ensimmäiseksi Kalevalaksi, ja uudemman version vuonna 1849. Gallen-Kallela suuntasi näihin samoihin maisemiin kaksi kertaa, ensin häämatkallaan vuonna 1891 vaimonsa Maryn kanssa ja toisen kerran noin parikymmentä vuotta myöhemmin. Hänellä oli kunnianhimoinen ajatus kuvittaa *Koru-Kalevalan* (1922) jälkeen *Suur-Kalevala*, mutta työ jäi 75 sivuun taiteilijan kuollessa odottamatta keuhkokuumeeseen vuonna 1931. Näyttelyssä on esillä pari sivua tästä keskenjääneestä suuresta taidekirjasta, jonka piti olla lahja Suomen kansalle.

Leena Kokkonen-Weisshäupl

Valokuvat näyttelyn teoksista ottanut Leena Kokkonen-Weisshäupl

Oikeassaolemisen ja fundamentalismin jälkiä

Viisisataa vuotta sitten syyskuussa vuonna 1524 rikas tekstiilikauppias Caspar Tauber joutui suorittamaan häpeärangaistusta Wienin Stephansdomin edessä. Hän oli paljain jaloin, hänet oli puettu katumuspaitaan ja hänen tuli perua puheensa: kirkon ylimystö vaati häntä luopumaan kerettiläisestä uskostaan. Itävaltaankin olivat nimittäin tunkeutuneet erään herra Lutherin kumoukselliset ajatukset, ja Caspar Tauber oli sitä mieltä, että nämä evankeliset opit olivat katolisia parempia. Senaikaista Itävaltaa hallitsi kuitenkin Habsburgien suku ja Habsburgien hallinnon tukena seisoi katolinen kirkko. Siksi sitä, joka tunnusti Lutherin opit, pidettiin myös valtionpetturina. Caspar Tauber pysyi kuitenkin kannassaan ja hänen päivänsä päättyivät hyvin raa'asti.

Vastaus saksalaiselle reformaatiolle oli voimakas vastareformaatio. Se tarkoitti, että katolinen kirkko teki kaikkensa, fyysistä ja henkistä väkivaltaa kaihtamatta, saadakseen ihmiset takaisin katolisen kirkon syliin. Ihmisiin yritettiin vaikuttaa myös loiston, kullan ja taiteen avulla, mistä barokin ajan taide on hyvä esimerkki. Itävallassa oli jo paljon evankelisia, jotka eivät suostuneet palaamaan katoliseen uskoon. Heidän täytyi kuitenkin pelätä henkensä puolesta. Ne, jotka eivät olleet valmiita jättämään kotimaataan, alkoivat järjestää salaisia jumalanpalveluksia ja hartaustilaisuuksia ja he piilottivat Raamattunsa ja hartauskirjansa turkkiensa vuoriin sekä viinitynnyreihin – tästä on peräisin myös käsite "salaprotestantit".

1700-luvulle tultaessa alkoi valistuksen aikakausi. Kolmikymmenvuotinen sota Euroopassa oli heikentänyt niin katolisia kuin protestanttejakin. Vuonna 1781 keisariksi noussut Joseph II julkaisi niin sanotun suvaitsevuusasetuksen, joka mahdollisti ensimmäisen kerran Itävallan historiassa evankelisille oman uskontonsa julkisen harjoittamisen, vaikkakin rajoitetusti. Tämä asetus tuli kuitenkin Caspar Tauberille, Itävallan tunnetuimmalle evankeliselle marttyyrille, 200 vuotta liian myöhään.

Onneksi tällaisia uskonnollisia teloituksia ja uskonsotia ei enää ole, voitaisiin tässä kohtaa ajatella. Mutta riittää, kun katsomme Lähi-Itään tai Venäjän rajalle. Molemmilla alueilla käydään taistelua, jossa osapuolet pitävät jyrkästi kiinni näkemyksistään käyttäen julmia keinoja niiden puolustamisessa. Tai riittää, kun luemme, miten Donald Trump ilmoittaa haluavansa pommittaa Iranin ydinlaitoksia. Näin sanoessaan hän ei ainoastaan kiihdytä poliittisia taisteluja, vaan myös kuumentaa ihmisten uskonnollisia tunteita.

Uskontoon ja uskomuksiin liittyvät tunteet istuvat ihmisissä syvällä. Kun näitä syviä tunteita loukataan, voi ihminen ylireagoida ja tunteet voivat laueta trauman tavoin. Näin juuri tapahtuu, kun islamistisia maita tai esimerkiksi myös Amerikan konservatiiveja ja äärikristittyjä provosoidaan. Valitettavasti siellä, missä loukatut tunteet pääsevät valloilleen, siellä oikeudenotto omiin käsiin voi saada aikaan vaarallisen räjähdyksen.

Voisimme ottaa oppia Joseph II:sta, joka valistuksen ajan lapsena ei pitänyt omia mielipiteitään ainoina oikeina, vaan päätti suvaita. Kuinka tärkeää olisi pystyä näkemään asiat myös toisten näkökulmasta sekä kyseenalaistamaan omat mielipiteensä. Ja kun kitkaa syntyy, olisi hyvä pysähtyä miettimään, olenko omalla käytökselläni loukannut toisen syvimpiä tunteita. Olenko laukaissut trauman ystävässäni, jonka takia hän ylireagoi ja suuttui minuun? Kun asetamme itsellemme tämän kysymyksen, emme toimi vain valistuneina ihmisinä, vaan myös Jeesuksen seuraajina. Yksi Jeesuksen ohjeistahan oli: "Ota ensin hirsi omasta silmästäsi, ja vasta sitten näet ottaa roskan veljesi silmästä." Tämä neuvo tulisi kirjoittaa myös kaikkien uskonnollisten ja muiden kiihkoilijoiden peruskirjaan.

Simon Konttas

Quasthoffin konsertti Wienin Konzerthausissa

Sanooko nimi Thomas Quasthoff sinulle jotakin? Tiedätkö, kuka hän on? Olin lukenut tästä saksalaisesta poikkeuksellisesta muusikosta ja hänen urastaan oopperalaulajana (hän on bassobaritoni), mutta en koskaan ollut kuullut häntä livenä. Tiesin, ettei hän enää laulanut oopperassa, ja kun huomasin, että hänen kvartettinsa esiintyi Wienin konserttitalossa lokakuun alussa, hankin lipun. Mikä konsertti! Mikä unohtumaton elämys!

Ellet tunne Quasthoffin elämäntarinaa, ihmettelet ehkä, mikä hänessä on niin poikkeuksellista. Vastauksen saat, jos näet hänen kokovartalokuvansa: hän on 134 senttiä pitkä mies, joka on fyysisesti vammainen, hänen käsivartensa ovat lyhyet tyngät, hänen toinen jalkansa paljon toista lyhyempi. Käsittääkseni hän on yksi niistä monista, jotka vammautuivat 50-luvulla lääkkeiden vaikutuksesta äitinsä kohdussa.

Musikaalisuuteen ei fyysinen vammaisuus vaikuttanut, sen huomasivat hänen vanhempansa jo varhain. Hannoverin musiikkikorkeakouluun häntä ei hyväksytty, koska hän ei vammaisuutensa takia pystynyt soittamaan muuta instrumenttia kuin nokkahuilua, jota hän aikuisena sanoo inhoavansa. Sen sijaan isä hankki hänelle laulunopettajan, joka oli vakuuttunut hänen lahjakkuudestaan. Quasthoffin ura laulajana pääsi alkamaan viiveellä – hän opiskeli ensin lakitiedettä – mutta on jatkunut eri muodoissa nykyhetkeen asti; hän on 64-vuotias.

Kuva: Elke Wetzig (Elya) - Eigenes Werk, CC BY-SA 3.0, Wikipedia

Wienin konsertti oli nimeltään ”Half-Century Tour”, ja nimensä mukaisesti Quasthoffin kvartetti esitti ohjelman, jonka listalla oli oli sellaisia nimiä kuin John Lennon, Bob Dylan, Zoe Zawinul ja Stevie Wonder, muutamia mainitakseni. Konserttiyleisö otti esiintyjät – instrumentit olivat saksofoni, pasuuna, piano ja lyömäsoittimet – varsin lämpimästi vastaan, suosionosoitukset olivat soolo-osien jälkeen myrskyisät. Quasthoff itse lauloi ja moderoi konsertin ja sai sympaattisella olemuksellaan yleisön puolelleen; tuntui, etteivät kuulijat olisi halunneet konsertin loppuvan ollenkaan.

Viimeisenä ylimääräisenä numerona Quasthoff lauloi Brahmsin Kehtolaulun „Guten Abend, gute Nacht“, ja kun sali taputti raivokkaasti, hän päätti laulaa sen uudestaan yhdessä yleisön kanssa, kaikki saksankielisethän osaavat laulun ulkoa. Ja me lauloimme, minäkin mukana, vaikken ollut yhtä varma sanoista kuin muut. ”Hienosti lauloitte”, ihasteli Quasthoff, mitä jos laulettaisiin se vielä kerran yhdessä! Lauloimme taas, koko konserttisalillinen ihmisiä. Epäilen, ettei yksikään silmä pysynyt täysin kuivana, minulta ainakin noruivat liikutuksen kyyneleet pitkin poskia. Konsertti oli lopussa, siitä oli hyvä lähteä kotiin.

Maija Asunta-Johnston

Vieraita seurakunnalla

Suomalainen seurakunta Itävallassa kiinnostaa! Syksyn aikana saimme seurakuntaamme vieraaksi parikin ryhmää Suomesta.

Sansan eli Medialähetys Sanansaattajien lähettien kokous pidettiin Wienissä lokakuun alussa, ja heidän toiveenaan oli myös päästä vierailemaan suomalaisella seurakunnalla 3.10.

Sansan lähetit, kuva: Erja Tillgren

Akavan yleisen ryhmän hallitus, kuva: Ella Boba

Akavan Yleinen Ryhmä ry:n hallitus kävi taas seurakunnallamme tutustumassa lauantaina 19. lokakuuta koulutusmatkansa yhteydessä. Järjestön tehtävänä on valvoa ja edistää jäsentensä yhteiskunnallisia, taloudellisia, ammatillisia ja koulutuksellisia etuja.

Molemmat ryhmät saivat Ella Boban opastamana kuulla seurakunnan synnystä ja sen nykyisestä toiminnasta, Itävallan luterilaisesta kirkosta ja sen erityispiirteistä sekä Gentzgassen rakennuksen mielenkiintoisesta historiasta, joka ulottuu 1600-luvulle asti.

Mari Palomäki, kuva: Anne Ylitalo

Tämän lisäksi vieraanamme oli syyskuun raamattupiirissä 17.9. Mari Palomäki Kauhajoelta. Mari tuli kertomaan työstään Marttyyrien Äänijärjestössä.

Ella-Maria Boba

Terveisiä Suomi-koululta: Nuorisoryhmän kesäleirin kuulumisia

Suomi-koulun Nuorisoryhmä on kokoontunut suomalaisen seurakunnan tiloissa jo monen vuoden ajan. Olemme nuorten kanssa tykänneet Suomi-koulun kerroilla kokkailla ja leipoa paljon, joten päätimme pitää koko Suomi-koulun historian ensimmäisen kesäleirin. Leiri pidettiin elokuussa 2024 ja leiristä syntyi kokkileiri.

Leirillä tottakai kokkasimme paljon, siis oikeastaan kaiken, mitä söimme: hienot aamupalat, lounaat ja päivälliset. Lisäksi leivoimme makeita herkkuja, kun juhlimme leiriläisemme Lean syntymäpäiviä, sekä teimme itse myös eväät viimeisen leiripäivän maauimala retkelle. Koska leiripäivinä sää oli niin huippu, pelailimme vesisotaa ja kokkailujen ohella askartelimme myös hienot kangaskassit. Yhdessä leirillä vietimme paljon hauskoja hetkiä myös iltaohjelman ja leikkien parissa. Tylsää ei tullut, ja jos meinasi tulla, niin ollimme sille varalle laatineet tehtävänurkkauksen. Kirjoittamista harjoittelimme myös aika paljon, koska kaikki ruokiemme reseptit piti kirjoittaa puhtaaksi, ja siitäkin selvisimme. Muutamalla kiukulla, mutta kuitenkin.

Kesäleiri 2025

Leiri oli menestys ja siksi järjestämme myös ensi vuonna kesäleirin. Tällä kertaa se on avoin kaikille Wienin Suomi-koulun lapsille. Leirin nimi on ”Vuosi Suomessa”, ja tarkoituksena on viettää koko vuoden juhlat ja tapahtumat, kuten joulu ja juhannus, suomalaiseen tyyliin, mutta yhden leirin aikana.

Jos nuorilta kysytään, mikä leirin paras juttu oli, niin se oli Kokkisota. Kokkisodassa kaksi ryhmää saivat käyttöönsä saman määrän samoja elintarvikkeita, joista luovuutta käyttämällä piti valmistaa jokin ateria. Mikä sattuma olikaan, kun molemmat ryhmät tekivät täysin saman ruuan, vaikka eivät tätä keskenään olleet sopineet! Tämän takia Kokkisodan voittaja oli vaikea valita.

Ja tämä elokuun kesäleiri olikin loppurutistus meidän Kokkikirja-projektillemme, jota olemme tämän koko vuoden tehneet. Nuorisoryhmän kokkikirja on nyt valmistunut ja ostettavissa joulumyyjäisissä 1.12.! Tulehan siis käymään meidän myyntipisteellämme ja osta hieno, suomalainen, nuorten itsetekemä kokkikirja omaan keittiöösi tai vaikka lahjaksi!

Kuvat ja teksti: Suomi-koulun opettajat

Kauneimmat JOULULAULUT

Kauneimmat Joululaulut yhteislaulutapahtuma on yksi Suomen suurimmista hyväntekeväisyyskampanjoista. Suomen Lähetysseura suunnittelee ja toteuttaa Kauneimmat Joululaulut materiaalin ja toimittaa lauluvihot ilmaiseksi seurakuntien käyttöön. Kaikissa laulutilaisuuksissa kerätään kolehti Suomen Lähetysseuran ulkomaantyöhön.

VILLACHIN KAUNEIMMAT JOULULAULUT

Perjantaina 6.12. klo 17
Evangelische Kirche im Stadtpark, Wilhelm-Hohenheim-Straße 3, 9500 Villach
Juonto: Ella-Maria Boba | Säestys: Orthulf Prunner
Tilaisuuden jälkeen juhlistamme Suomen itsenäisyyspäivää seurakuntasalissa nyyttikestien merkeissä.

GRAZIN KAUNEIMMAT JOULULAULUT

Lauantaina 7.12. klo 15
Evangelische Christuskirche, Burenstraße 9, 8020 Graz
(huom! Sisäänkäynti kirkkoon Eckertstraßen ja Johanna-Kollegger-Straßen kulmasta)
Juonto: Ella-Maria Boba | Säestys: Gregor Adamek
Tilaisuuden jälkeen nyyttikestit seurakuntasalissa.

LASTEN KAUNEIMMAT JOULULAULUT

Tiistaina 10.12. klo 16.30
Yläkerran tilat, Gentzgasse 10, 1180 Wien
Juonto: Ella-Maria Boba | Säestys: Piritta Mononen
Tarjolla pipareita ja mehua.

SALZBURGIN KAUNEIMMAT JOULULAULUT

Lauantaina 14.12. klo 15
Evangelische Auferstehungskirche, Dr. Adolf Altmann-Straße 10, 5020 Salzburg
Juonto: Ella-Maria Boba | Säestys: Eeva-Kaisa Hyry-Beihammer
Tilaisuuden jälkeen nyyttikestit seurakuntasalissa Salzburgin ÖFG:n kanssa.

DORNBIRNIN KAUNEIMMAT JOULULAULUT

Lauantaina 14.12. klo 16
Evangelische Heilandskirche, Rosenstraße 8, 6850 Dornbirn
Juonto: Vorarlbergin ÖFG:n/Suomikoulun edustaja | Säestys: Stefanie Preisl
Tilaisuuden jälkeen glögit seurakuntasalissa.

WIENIN KAUNEIMMAT JOULULAULUT

Sunnuntaina 15.12. klo 14.30
St. Ruprechtskirche, Ruprechtsplatz 1, 1010 Wien
Juonto: Ella-Maria Boba | Säestys: Piritta Mononen & Walter Nikowitz

ITÄVALLAN SUOMALAINEN EVANKELIS-LUTERILAINEN SEURAKUNTA
FINNISCHE EVANGELISCHE GEMEINDE A.B. IN ÖSTERREICH

Gentzgasse 10/Altes Haus • 1180 Wien • E-Mail: finn.gemeinde@evang.at • www.finngemeinde.at